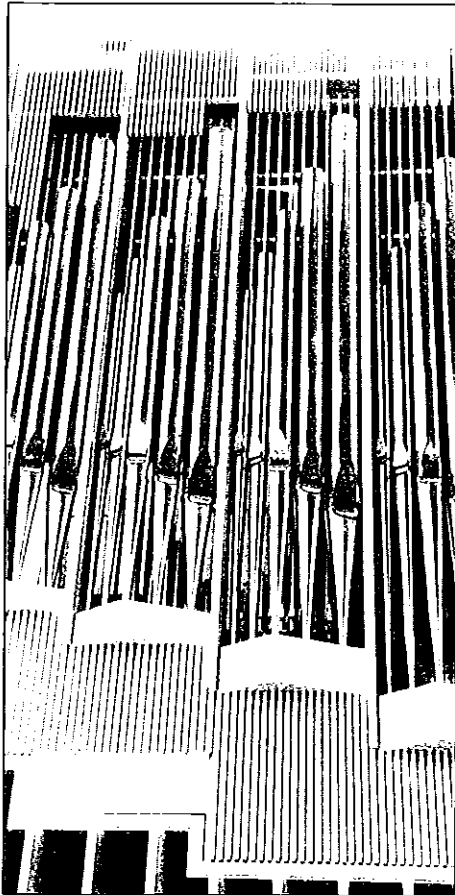

UUSIA SÄVELIÄ PYHÄN ANDREAAN KIRKOSSA

Uudet urut soivat Rekolassa syksyllä 1989! Kanttori Tuomas Laatu kertoo käyneensä Pohjanmaalla Hans Heinrichin urkutehtaalla tutustumassa tänne kesällä rakennettaviin urkuihin. Olemme saamassa 22-äänikertaisen tietokoneella ohjattavan soittimen. Tuo yli seitsemän metriä korkea instrumentti ansaitsee hyvin nimensä "soittinten kuningas". Yksittäisiä pillejä tuossa kahdella sormiolla ja jalkiolla soitettavassa soittimessa on yli tuhat.

Urkujen historia ulottuu yli 2000 vuoden taakse antiikin Roomaan. Tuolloin urut olivat lähinnä keisareiden ja kuninkaiden hovisoittimia. Noin tuhat vuotta sitten kirkkoihin alettiin hankkia urkuja ja nykyisin urut mielletään nimenomaan kirkolliseksi soittimeksi. Vanhimmat yhä käytössä olevat urut ovat eräässä sveitsiläisessä luostarissa. Ne on rakennettu 1300-luvulla. Suomen vanhimmat urut, Nauvon positiivi, 1500-luvulta, ovat tätä nykyä Kansallismuseossa. Urut yleistyivät Suomessa 1700-luvulla, mutta useimmat seurakunnat ovat saaneen ensimmäiset urkunsu vasta sata vuotta sitten.

PYHÄN ANDREAAN KIRKON URKUJEN VIHKIÄISKONSERTTISARJA

Konsertit sunnutaitsin klo 18.00

- 17.9. Urkujen vihkiäiskonsertti: Tauno Aikää/Soile Isokoski
- 1.10. Sibelius-Akatemian solistioppilaiden konsertti, jonka yhteydessä uusien virsien esittelytilaisuus. Mukana mm. Ari Häyrinen ja neljä solistia
- Avoim Urkukonsertti: Juhani Haapasalo/Erkki Rajamäki
- 5.11. Urkukonsertti: Jorma Elorinne/Tapio Tiitu
- 19.11. Urkukonsertti: Sauli Tiilikainen/Kari Jerkku

Tarkemmat tiedot konserttien alkamisajoista Vantaan Seutu -lehdessä.

Miksi kirkkoihin hankitaan nimenomaan urkuja? Yksi tärkeistä syistä on varmaan urkujen juhlavuus ja majesteettillisuus. Urkujen suureen koon, hienon ulkonäön ja soinnin mahtavuuden kautta halutaan ilmaista Jumalan suuruutta ja pyhyttä. Paljon konkreettisempia syitä urkujen suosimiseen kirkkosoittimena on niiden monipuolisuus ja soveltuvuus nimenomaan suurien tilojen soittimeksi. Koska kaikki rakennukset ovat yksilöllisiä, niin myös jokaiset urut rakennetaan ja säädetään paikan päällä erikseen. Pyhän Andreaan kirkossa on kohtuullisen hyvä akustiikka urku-

musiikille. Musiikillisesti parhaimmillaan kirkkomme on orkesterin ja kuoron tilana.

Uudet urut antavat uusia mahdollisuuksia. Kanttorimme Tuomas asetikin tavoitteekseen jumalanpalvelusten värityksen ja elävöittämisen. Suunnitteilla on lisäksi viiden urkukonsertin sarja syksyllä. Erityinen urkujen esittelytilaisuus järjestetään elokuun seurakuntaillan yhteydessä. Tervetuloa tutustumaan ja kuuntelemaan uutta sointia Rekolan kirkkoon!

Juha ja Tiina Muukkonen

Kokemuksia konfirmaatiosta

Viime sunnuntai 11.6. oli tärkeä hetki monelle rippikoulunsa päättäneelle nuorelle. Edessä oli pitkään ja jännityksellään odotettu konfirmaatiopäivä.

Jo aamu yhdeksältä oli kirkkomme eteinen pullollaan tusinan verran "PIKKUISIA" jotka malttamattomina odottivat albojen pukemista ja valokuvausta. Vähimmäksi jääneitä kommentteja ei varmaankaan ollut "Hei, miten nää narut sidotaan?" "Mun hiukset on karseet lainatkaa joku kampaa"! "Eix tää ole ihan liian pitkä, tähänhän kompastuu"!!!

Albojen ja kuvausten jälkeen siirryimme luokkahuoneeseen odottelemaan kirkkosalin täyttymistä iloisiin ihmisiin kukkapuskineen. Kello kymmenen aikoihin asetuiimme käytävälle valmiiksi parijonoon, josta suuntasimme matkamme, juhlaillisen urkujen soiton saattelemana, kirkkokäytävää pitkin saliin, jossa vanhemmat, kummit, ystävät ja muu seurakuntaväki kunnioitti tilaisuutta nousemalla ylös.

Monien virsien jälkeen konfirmoitavat kutsuttiin alttarille stunnattaviksi. Jota seurasi välittömästi koko leiripoppoon leirillä opettelema konfirmaatiolaulu "evankeliumi".

Saarna käsitteli tapansa mukaan konfirmoitavien takanapäin olevaa leiriä. Niitä asioita, jotka ovat jääneet päällimmäisiksi mieleen ja jotka on hyvä jakaa muillekin. Tämänkertainen aihe koski leirillä pidettyä Rakkauten ateriaa ja rikkaat-köyhät päivää, joka sai jos jonkinmoista palautetta, sillä sen perimmäinen tarkoitus jäi monelle epäselväksi.

Mutta vihdoinkin oli edessä se ehkä eniten jännitetty hetki, ehtoollinen. Monelle heistä se oli ensimmäinen kerta ja siksi ehkä niin juhlaillinen ja mieleenpainuva hetki. Myös seurakunnan ehtoollisella käynti oli ihailtavaa, sillä kerta toisensa jälkeen ehtoollispuöytä tuli läytetyksi.

Pisteeksi 1:n päälle kajautimme lopuksi "Suvi viiren" jonka jälkeen poistuimme mahdollisiin yksityistilaisuuksiin.

Ennenkuin kaikki kuvat oli otettu, oli moni suloinen kimppu vaihtanut omistajaa ja näin pääsi moni juhlasankari viettämään, onnellisena ja toivottavasti myös paljon oppineena, ansaittua kesälomaansa.

Konfirmaatiossa mukana
Susanna Alanko